

Ettekanne kohtunike täiskogul 13. veebruaril 2015 Tallinnas
Andres Anvelt
Justiitsminister

Lugupeetud Riigikogu liikmed, austatud Riigikohtu esimees ja kohtunikud, head täiskogu külalised!

Mul on au pidada Teile oma ametiaja esimene kõne Kohtunike täiskogul. Mul on siiralt hea meel anda teile ülevaade Eesti kohtu- ja õigussüsteemi arengust ja justiitsministeeriumi rollist nendes protsessides, olevikust ja tulevikust, eesmärkidest ja väljakutsetest. Vaatamata sellele, et tänases valitsuses mu justiitsministri ametiaeg ei ole olnud pikk ja pea hakkab tänasele valitsusele antud aeg lõppema, on mul rõõm tõdeda, et ministeeriumi tegemistes on olnud ka uut ja kiiresti ellu viidut. Selged eesmärgid on seatud ka tulevikuks ja seda kohtute ning erinevate menetlusliikdega seonduvates arengutes. Mul on hea meel kõigi nende protsesside poliitilise eestvedajana tunnustada nii Teid ja tunnustada, et meie riik on õigel teel – tõhusa õigusemõistmise rajal ja professionaalse kohtunikonna edendamisel. Nüüd aga lubage kõigest omasoodu ja üksikasjalikumalt.

Eelkõige inimestest. Hästi hea meel on **uute kohtujuhtide** üle.

1. jaanuaril asus Tallinna halduskohut juhtima Kristjan Siigur, Tartu kohtute uus kohtudirektor on Mari-Liis Lipstok ja Harju maakohtus Hans Moks. Kõigile kolmele ametikohale oli tugevate kandidaatidega konkurss, nii et need juhid on seda positsiooni tõesti soovinud ja nad on täis taht süsteemi arendada. Lisan ühe väikse mõttena tänase täiskogu põhiteema ehk kohtunike järelkasvu kohta, et just karismaatilised, targad kohtujuhid muudavad kohtuasutused atraktiivseks tööandjaks. Nad annavad oma osa sellesse, et andekate ja teotahteliste juristide karjäärivalikus oleks kindel koht ka kohtunikuametil.

Tulen nüüd inimeste ja kohtuhalduse reformide juurde. **Kohtulike registrite halduskorralduse reform** on hoo sisse saanud ja seadus on jõustunud. Seni neljas maakohtus tegutsenud registrid on koondatud Tartu maakohtu alla ja Viru maakohtu direktor Virve Aluhova tegutseb aasta lõpust alates ka uues vastutusrikkas rollis registrite valdkonna kohtudirektorina. Kuna registripidamine on muutunud täiselektroniliseks, toimikud ja teenused on digitaalsed, siis oligi võimalik tuua registripidamine ühe kohtu alla. Sellega on loodud eeldused registripidamise kulude optimeerimiseks ja vabanevat ressursi saab kasutada selleks, et maksta registreid pidavatele kohtuteenistujatele väärilist töötasu. Seni pole see olnud võimalik. Samuti on suur muudatus see, et alates jaanuarist peab Harju maakohtu asemel pärimisregistrit notarite koda.

Edasi õigusemõistmise juurde, ja esmalt täitunud lootustest. Tänu sellele, et Harju maakohtus 2013. aastal alanud **tõhusama õigusemõistmise projekt** on andunud häid tulemusi, saime käesolevaks aastaks lisaraha. Selle eest jätkame kohtujuristide ametisse määramist Tartu kohtutesse ja viime ümberkorraldused ellu ka Tallinna haldus- ja ringkonnakohtus ning Viru ja Pärnu maakohtus. Harju maakohtu kahe aasta saavutused menetlusaegade lühendamisel näitasid valitsusele ja seaduanadjale, et kohtusüsteemi tasub lisaraha investeerida, sest muutused viiakse ellu ülearuse viivitusega ja jätkusuutlikult.

Põgusalt ka õigusemõistmise ühtsetest eesmärkidest. Kohtutes on arutatud ja kõik kohtujuhid on kinnitanud, et lisaraha toel tehtavad muudatused mitte ainult ei lühenda keskmist menetlusaega, vaid lubavad seada veel ühe eesmärgi. Nimelt selle, et asja arutamine ühes kohtuastmes ei võtaks üle aasta, kui just menetlusosaline pole tagaotsitav või menetlus pole menetlusseadustike kohaselt

peatatud. See tähendab, et üle aasta kestev kohtumenetlus muutub erandiks. Ei olegi esmatähtis, kas eesmärk täidetakse kahe või kolme aastaga – tähtsaim on see, et peate seda suunda mõistlikuks ja olete valmis pingutama.

Tahan rõhutada, et kiirus ei ole kindlasti ülimuslik eesmärk. Seda, et mõistlik menetlusaeg kuulub kvaliteetse kohtumenetluse tunnuste hulka, arutati juba eelmisel täiskogul. Ka tõhusama õigusemõistmise projekti kokkulepetes on rõhutatud, et menetluse kiirus ei tohi tulla menetluse kvaliteedi arvel.

2014. aasta **menetlusstatistika** näitab, et kohtumenetlus on muutunud kiiremaks. Samuti oli 2014. aasta lõpus üle kolmeaastase kestvusega lahendamata kohtuasju meeldivalt vähe: 131 tsiviil-, 56 kriminaal- ja 22 haldusasja. Oluline on rõhutada, et võrreldes aastaga 2007 on menetluses olevate vanade asjade hulk vähenenud üle kümne korra. Statistikal ma rohkem ei peatu, sest esmase ülevaate olete saanud 2014. aasta kokkuvõtetest ning esimese ja teise astme kohtute siseveebis avaldatud andmetest, mida kohtute analüütikud on kindlasti ka täpsemalt analüüsinud.

Et igapäevatööks vajalikud andmed oleksid kohtunikule hõlpsasti kättesaadavad, arendatakse tänava mugavat ja ülevaatlikku esmase menetlusstatistika andmestikku. Samuti on kavas sätestada menetlusstatistika kajastamise ja kogumise põhimõtted ühtses statistikametoodikas. Statistika-teema lõpetuseks olgu nimetatud nende probleemide koguhulk, millele teie kohtunikest olete 2014. aasta jooksul lahenduse leidnud. Maakohtutes lahendati ligi 28 000 tsiviilasja, 15 000 kriminaalasja ja 10 000 väärtetoasja. Halduskohtutes lahendati 3400 haldusasja. Ringkonna-kohtutes lahendati määruskaebe- ja apellatsioonimenetluses kokku 3000 tsiviilasja, 2300 kriminaal- väärtetoamenetluses ja 1600 haldusasja.

Teisalt tahaksin positiivse kõrval juhtida teie tähelepanu tõsiasjale, et palgauuringute järgi on kohtu tugipersonal olnud juba aastaid alamakstud ning ka 2014. aastal oli kohtuametnike palgatase avaliku teenistuse võrdluses viimaste hulgas. Üks põhjus on kindlasti see, et igal aastal kaetakse ametnike palgafondi ja kohtu majandamisvahendite arvel aina rohkem **kolmandate isikute ja menetlusdokumentide kättetoimetamise kulusid**. Luban siin, et kohtuametnikele konkurentsivõimelise palga tagamine saab ministeeriumi üheks prioriteediks.

Eelmisel täiskogul oli toonane justiitsminister kindel, et täna peatatakse pikemalt **digitaalse kohtutoimiku projektil**. Ma ei taha tema ootusi petta. Projektirühm on olnud tegus, digitoimiku prototüüp on valmis ja meile ta meeldib. Huvilistele kohtunikele ja kohtuametnikele anname toimiku katsetamiseks juba selle aasta lõpus, kuid ma ei hõika välja kuupäeva, millal oleme valmis pabertoimikust loobuma. Ka kohtute haldamise nõukoda, kus projekt on leidnud põhimõttelise toetuse, on valmis arutama täisdigitaalsele toimikule õigusliku tähenduse andmist alles siis, kui töövahendit on piisavalt proovitud ja kasutuskogemus on julgustav.

Jätkan kohtusüsteemi vahetult puudutavate arengutega. Kriminaalpoliitika vallas jõustus aasta alguses hulk olulisi seadusemuudatusi, millest kaalukaima osa moodustab **karistusõiguse revisjoniga** seonduv. Ligi kolm aastat tööd nõudnud eelnõu menetlus kulges plaani järgi. Käesoleva aasta alguseks on muudatused jõustunud ja kohtunikke vastavalt koolitatud. Mäletatavasti tegi ettepaneku karistusõigust revideerida just eelmine riigikohtu esimees Märt Rask, kes arvas 2010. aastal riigikogus, et loodame õiguskorra tagamisel liiga palju karistusõigusele ja kogu valdkond tuleks üle vaadata. Eelnõu valmistas ette kodifitseerimiskomisjon, milles oli märkimisväärne roll ka riigikohtu esimehel Priit Pikamäel. Suur tänu sulle ja teistele kaasa löönud kohtunikele selle eest!

Siiski ei ammendu kohtu roll põhiväärtuste eest seisjana karistustes ega isegi mitte kohtuotsustes. Tähtis on ka see, kuidas kulgeb otsuseni viiv protsess. Seetõttu pean oluliseks, et justiitsministeerium tegeleks intensiivselt **kriminaalmenetluse seadustiku** muutmise eelnõuga, mis puudutab **kannatanute õigusi**. Eesti õigus viiakse kooskõlla Euroopa Liidu direktiiviga, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded. Eelnõu esimene versioon saadeti kohtutele arvamuse andmiseks eelmise suve lõpul. Tahan tänada eriti põhjaliku panuse eest Tartu maakohut, aga enesestmõistetavalt ka riigikohut. Loodame, et kui eelnõu lähiajal taas arvamuste kogumiseks laiali saadetakse, on ka ülejäänud kohtud sama aktiivsed. Mõistagi on kohtute arvamused hinnatud ja oodatud teistegi eelnõude puhul.

Kuriteoohvrite kohtlemine menetluses on esiplaanil ka teises väga tähtsas ja mahukas dokumendis, mille kallal justiitsministeerium on viimasel ajal kõvasti vaeva näinud. Selleks on **vägivalla ennetamise strateegia 2015–2020**, mis on vägivalla vähendamise arengukava jätk. Vägivalla vähendamine ja ennetamine on siiani väga terav probleem ning sellega tuleb jõudsalt tegeleda. Usun, et iga säästetud elu ja ärahoitud vägivalla juhtum on oluline.

Aastal 2014 suri Eestis tapmise tagajärjel 40 inimest, see on kõige väiksem tapmise arv aastas nii esimese kui taasiseseisvunud Eesti ajaloo ajal üldse. Kuid siiski on selline arv meie väikese rahvaarvu kohta liiga palju. Praegu on Euroopa Liidus veel ainult kaks riiki, kus vägivaldsete surmade tase on kõrgem kui Eestis: Läti ja Leedu. Et jõuda aga Euroopa keskmisele tasemele, ei tohiks vägivaldsete surmade arv ületada aastas kahtkümmend. Sinna suunda peame aga kindlasti pürgima.

Nii strateegias kui ka varem mainitud direktiivis on kaalukas osa sellel, et teise ohvristumise vältimiseks antaks ohvrile menetluse käigu kohta piisavat infot ja ta ei peaks menetluse raames süüdistatavaga kokku puutuma. Seni on vähe tähelepanu pööratud ohvrit ja tunnistajat toetavale kohtlemisele kriminaalmenetluses ning spetsiaalselt sel eesmärgil menetlejate koolitamisele. Seda vajakajäämist kavatsame nii eelnõuga kui ka strateegia raames parandada.

Kindlasti saab tulevaselt kohtumenetlust nii otseselt kui ka kaudselt mõjutama **Istanbuli konventsioon**. Kuigi ma allkirjastasin selle juba 2. detsembril Strasbourgis, siis on selle ratifitseerimiseks ees veel tükk tööd. Samas on see minu eestvedamisel leidnud ka juba kajastamist karistusseadustikus. Nii on näiteks raskendavaks asjaoluks lapse juuresolekul kuriteo toimepanemine kui ka süüteo toimepanemine endise või preaguse abikaasa või partneri suhtes.

Kuriteoohvrite õiguste kõrval ei ole me hetkekski unustanud **kahtlustatavate, süüdistatavate ja teiste kriminaalmenetluse mõjualasse sattuvate isikute õigusi**. Eelmistel aastatel on olnud juttu isikute põhiõiguste tagamisest kriminaalmenetluses ja Tartu ülikooli selleteemalisest analüüsist. Seadusemuudatuste visandamiseks käis koos laiapõhjaline töörühm ja koostati eelnõu, mis puudutab ennekõike kaht põhiõigusi enam riivavat menetlustoimingut: vahistamist ja läbiotsimist. Eelnõu peamine eesmärk on suurendada mõlema toimingu puhul kohtulikku kontrolli. Üks siht anda kohtunikele iga kord konkreetse juhtumi põhjal võimalus otsustada, kui pikaks ajaks on põhjust isikut vahistada. Teine oluline uuendus on see, et kui seni kontrollitakse vahistamise põhjendatust süüdistatava initsiatiivil, siis edaspidi peaks prokurör taotlema vahistamise pikendamist. Kuna eelnõuga tehtavad muudatused eeldavad ka lisaressurssi kohtute eelarvesse, ei jõua need sätted jõustuda enne 2016. aasta sügist.

Selles seaduseelnõus on ka teisi kohtunike töös olulisi muudatusi. Näiteks kõrvaldatakse kassatsioon-, teistmis- ja määruskaebuste menetlemise põhjendamatud erinevused. Tugevamat vastukaja tekitab kohtunikonnas ehk see, et katkematu kohtumenetluse regulatsioon muudetakse senisest märksa paindlikumaks. Kohtumenetluse pooled, eelkõige kohtud, on viie aasta kogemuse

toel jõudnud veendumusele, et kui tahame kaotada pikad järjekorrad kriminaalasijade arutama asumiseks ja jõuda kohtulahendini tõhusamalt, siis on vaja kohtumenetluse katkematu rakendamise korda muuta.

Minule on edaspidigi tähtis tagada **menetlusõiguse ja päriselu harmoonia**. Eelmisel sügisel väljendasin väga selgelt oma nägemust meie üha keerulisemaks muutuvast kriminaalmenetlusest. Kriminaalmenetluse probleeme tõstab esile ka asjaolu, et ainuüksi 2014. aastal pidime seadust vähemal või suurmajal kujul parandama ja muutma kahesteistkümnelt korral. Veel enamgi, seadust on alates jõustumisest pidanud muutma peaaegu kaheksakümnelt korral ning ka Riigikohus on pidanud seitsmel korral tuvastama sätete põhiseadusvastasust. Ülaindeksitega sätetel on numeratsioon kasvanud juba kohati üle kaheksakümne. Poliitikule kohase emotsionaalsusega olen teda võrrelnud majaga, millel on nõukogude aegne vundament, saksa seinad ja ameerikalik võistlev katus. Vahest ehk on selline kirjeldus ülekohtune, kuid olen kindlalt seisukohal, et kriminaalmenetluse seadustikku tuleb kiiresti arenevas maailmas vaadata kui elusorganismi, mis peab kohanduma vastavalt keskkonnale. Muutuvad ajad, peab muutuma ka õigus. Üheks väljakutseks on kohandada menetlusõigus vastavaks ka üha enam digitaliseeruva maailmaga. Siinjuures pean silmas digitaalsete tõendite kogumist ja muudatusi, mis toetaksid digitaalsele kriminaaltoimikule üleminekut. Me peame tõsiselt kaaluma sisulisele menetlusele lisaväärtust mitteandvate toimingute vajadust. Samuti peame lõpetama erinevatel menetlusstaadiumitel toimuva ressursimahuka dubleerimise.

Peale selle oleme markeerinud ka sellised põhimõttelised teemad nagu eeluurimiskohtuniku roll ja menetlust tagavate toimingute mitmekesistamine. Seda kõike peame tegema võttes ühelt poolt arvesse küll menetluse efektiivsuse tõstmise vajadust, kuid teiselt poolt peame arvestama, et eelarveliste vahendite märkimisväärset tõusu lähitulevikus silmapiiril ei ole näha. Kõige selle juures peame hoidma menetluses osalevate isikute õiguste ja vabaduste kaitse kõrgeid standardeid. Nii olemegi plaaninud kriminaalmenetluse õigusteadlaste ja praktikute meeskonnaga lähiaastatel rahulikult ja põhjalikult üle vaadata. Tänavu oleme tegevuskavas planeerinud probleemid välja selgitada ja ootame siin kindlasti ka kohtunike aktiivset panust.

Pean tunnistama, et **õiguspoliitika** vallas on kõige-kõige olulisemaid tegevusi ja seadusemuudatusi keeruline välja noppida. Sest kohtute ja kohtunike tööd puudutab ju ühel või teisel moel enamik seadusemuudatusi ja õiguspoliitilisi tegevusi.

Alustan kohtunike kõige igapäevasemast tööriistast – menetlusõigusest.

Halduskohtumenetluses ei ole veel põhjust edusammudest rääkida, kuigi muutmisvajadus on olemas. Kohtute haldamise nõukoda tegi mullu ministerrühmale ettepaneku vaadata üle eelkõige see halduskohtumenetluse regulatsiooni osa, mis puudutab vangide kaebusi, määruskaebemenetlust ja sarikaebajaid. Ministeriumil tuleb tänavu koostöös kohtutega leida halduskohtute töökoormusega toimetulekuks sellised lahendused, mis tagaksid isikutele õiguse pöörduda kohtusse, kuid annaksid samal ajal kohtule võimaluse tegelda sisuliste kaebustega, mitte lõputute määruskaebuste menetlemisega.

Tsiviilkohtumenetlusõiguses on heameel tõdeda, et Euroopa Liidu kohtuotsuste täitmise ja tunnustamise asjus on pikkade läbirääkimiste tulemusena Brüsseli I määrust muudetud ja nii kaob ära vajadus kohtulahendeid enne täitmisele pööramist tunnustada. Edaspidi lasub vaidlustamise ja kohtusse pöördumise koormus kostjal ehk täitemenetluse võlgnikul, kelle suhtes lahendit täitma asutakse. Vaidlustada saab pärast täitemenetluse alustamist täitemenetluse käigus. Vaidlustamise aluseid ei ole muudetud. Kui järele mõelda, siis ilmselt olete nõus, et tegu on kaunis haruldase õigusloomelise muudatusega, sest see vähendab kohtute tööd.

Kohtute tööd puudutab ka **lapsega suhtlemise korra probleemistik**. Riigikohus tegi juba 2013. aastal lahendi, milles juhtis tähelepanu, et lapse suhtlusõigust puudutavat tsiviilkohtumenetlust ja täitemenetlust tuleb kindlasti ajakohastada. Sellele järgnes eelmisel sügisel halduskohtu lahend, milles kohus jõudis järeldusele, et riik on lapse ja vanema suhtluskorra tagamisel jätnud olulised asjad tegemata. Nii ei ole vanema ja lapse suhtlemist reguleeriva eripärase kohtulahendi täitmise kord täitemenetluse seadustikus piisavalt selgelt reguleeritud. Seda tuleb parandada. On tähtis, et kohtulahendit kui riigi kehtestatud kohustust täidetaks tõhusalt ja kiiresti, kuid samal ajal on tegu delikaatse olukorraga, kus igasugune vanemate konflikt mõjutab last.

Kuna selles asjas on nii õiguslikke kui ka praktilisi probleeme, peab lahendus, kuidas muuta lapse suhtlusõiguse täitmine paremaks, tulema tihedas koostöös kohtunike, sotsiaaltöötajate, täiturite ja lastevanematega ning nende esindajatega.

Kuid küsimus ei ole ainult täitmises. Head kohtunikud, kasutangi nüüd võimalust esitada teile oma suurim soov, millele tõhusama õigusemõistmise teema juures viitasin. On palju küsitud, et mida peetakse silmas, kui räägitakse, et rohkesti kohtujuriste värvates anname kohtunikele võimaluse keskenduda sisulisele õigusemõistmisele. Et mis see siis täpselt on, mida kohtunik saab nüüd rohkem teha? Olen mõelnud, et perekonnaasjades saab kasutada ja kasvatada seda usaldust, mida inimesed kohtuniku suhtes tunnevad – saab konflikti osalisi lepitada, neid ära kuulata, näidata neile teed parima lahenduse poole. Selline käik ei pruugi olla see, mida osaline on ihanud, aga kui ta on saanud lahendusest ja selle saamisloost aru ning mõistab, miks see lapsele hea on, siis on lahendust ka parem täita ja nii saab vähendada edasiste kohtuvaidluste tõenäosust.

Korraks veel tagasi täitmise tõhustamise juurde. Sel talvel võetakse loodetavasti/eeldatavasti vastu täitemenetluse seadustiku muudatused, mis puudutavad esmajoonelise elatise sissenõudmise tõhustamist. Eelnõu seostub otseselt kohtute tööga, sest mitmeid uusi meetmeid, näiteks juhtimisõiguse peatamist, saab rakendada täituri taotlusel kohus.

Üks tähtis teema on olnud **kiirlaenuid ja tarbijaõigused**. Õiguskorras on küll kogu aeg olnud nii-öelda intelligentsed õiguskaitsevahendid – näiteks tüüptingimuste tühisus, krediidikulukuse ülempiir ja muu –, aga nende rakendamisega on olnud probleeme. Nüüd juba pikaajaline praktika näitab hästi, et keskmisele kiirlaenuvõtjale – noorele, kogemusteta ja kehva haridusega inimesele – käib nende vahendite kasutamine üle jõu. Seetõttu on kiirlaenu jagamist ohjeldatud mitmel rindel. Eesmärk on allutada kiirlaenuandjate tegevus finantsinspeksiooni järelevalvele ja anda tarbijakaitseametile õigus kontrollida tüüptingimuste seadusele vastavust ning korrastatud on reklaamiturgu.

Justiitsministeerium on parlamendile esitanud kaks eelnõu, mis puudutavad kiirlaenulepinguid: esiteks krediidikulukuse määra fikseerimiseks ja teiseks sissenõudmiskulude piiramiseks. Plaanime tänava tegelda ka refinantseerimislepingute regulatsiooniga. Hea meel on tõdeda, et kohtud on kogu aeg rakendanud seaduses antud võimalust mõista välja üksnes mõistlikud sissenõudmiskulud. Kuid üldjuhul ei olegi ju probleeme nende vaidlustega, mis kohtusse jõuavad. Probleemid on nende kaasustega, kus inimene maksab vastu vaidlemata ära kõik inkassofirma nõuded, võttes selleks sageli uue laenu. Uus regulatsioon võimaldab nii tarbijakaitseasutusel kui ka finantsjärelevalvel selliseid probleeme ennetada.

Selleks et häid muudatusi teaksid ja neist oskaksid abi saada ka venekeelsed inimesed, võtsime läinud aastal tõsiselt käsile **vene emakeelega inimeste õigusteadlikkuse edendamise**. Kiirkorras sai vene keelde tõlgitud 52 seadust ja muudetud veebiportaali Jurist Aitab teenused

kättesaadavaks ka vene keeles. Vajadus seaduste tõlgete, venekeelse esmatasandi õigusinfo ja õigusnõustamise järele on olnud terav. Pole saladus, et ka kohtud on pidanud selle puudujäägiga tegelema ning andnud esmatasandi nõu nii telefoni teel kui ka kantseleis, sest ei ole olnud kohta, kuhu abi vajavat inimest juhatada.

Kuid probleem on olnud ka kvaliteetse tõlketeenuse kättesaadavus ja **vandetõlkide** puudus. Et tagada kvaliteetne tõlge, antakse ametlike tõlgete ainupädevus järk-järgult üle vandetõlkidele. Alates sellest aastast võivad ametlikku tõlget eesti keelest võõrkeelde teha ainult vandetõlgi ja 2020. aastal antakse pädevus üle ka vastupidisel tõlkesuunal. Kui eelmise täiskogu ajal oli meil 29 vandetõlki, siis praeguseks on meil vannutatud kokku 46 vandetõlki. Jätkame eksamite korraldamist ning käesoleval aastal toimub ka uus vene keele vandetõlgi eksam.

Aga et erksamad kuulajad ei peaks juttu mu pikast kõnelemisest väsinutele hiljem ümber tõlkima, siis on aeg ettekanne lõpetada. Mul on hea meel tõdeda, et meie läbisaamine on olnud meeldiv ning suhted ja arutelud on olnud alati konstruktiivsed. Ma tänan teid selle toetuse eest, mida olen ministrina kogunud ning loodan, et meie koostöö jätkub ka tulevikus. Just seepärast palun mind vabandada, et ei saa kahjuks teie tööle täiskogule jääda, kuna nii täna, nagu ka lähinädalatel seisab ees veel palju tööd – seda kõike hea valimistulemuse nimel. Ikka tänusõnadega ja heade soovidega, töökalt täiskogu jätku!